

[Dorte Bennedsen]

Kofod-Svendsen. Vi bad ministeren give midlertidig opholdstilladelse af tre årsager. Den ene var de oplysninger, der var modtaget fra en række humanitære organisationer, den anden var den sikkerhedsaftale, der blev indgået den 1. september 1991 mellem Syrien og Libanon – som jo altså var helt ny på det tidspunkt – og den tredje var en betydelig usikkerhed om de statsløse palæstinenseres mulighed for en sikker indrejse. Der står intet i dette brev om vores interne sagsbehandling, så det kan hr. Kofod-Svendsen i hvert fald ikke henholde sig til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er hr. Arne Melchior's sidste indlæg, der bringer mig på talerstolen. Vi kan jo alle sammen få problemer med de blinkende lamper, men jeg må nu nok sige, at hr. Arne Melchior's problemer vist ikke bare drejer sig om den ene ting.

Efter at have hørt hr. Arne Melchior holde en række glimrende indlæg, som flere af os har været endog overordentlig enige i, og som jeg synes var præget af en stærk følelse for de statsløse palæstinenseres problemer, var jeg stærkt overrasket over at høre konklusionen. Hr. Arne Melchior argumenterede for, at der var særlige problemer i denne sag, at justitsministeren burde bruge sin ret til at give humanitær opholdstilladelse, men derefter hørte vi så, at CD ikke har taget stilling. Hr. Arne Melchior, hvad skal der til, for at CD kan tage stilling, og hvor lang tid kræver det?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg må have udtrykt mig uklart med hensyn til skrivelsen af 17. september 1991. Jeg mener ikke, at det, jeg sagde, er i modstrid med, hvad der står. Vi ønskede jo netop, at der blev taget hensyn til den usikkerhed under sagsbehandlingen, og det var derfor, vi ønskede, at sagen skulle genoptages. Der står udtrykkeligt:

»Yderligere usikkerhed knytter sig til konsekvenserne af den sikkerhedsaftale, som Syrien og Libanon netop har indgået.«

Vi var ikke sikre på, at de ting havde haft indflydelse på Flygningenævnets afgørelse. Det var det, debatten gik på, det var det, jeg prøvede på at give udtryk for. Jeg sagde ud-

trykkeligt, at jeg havde ikke teksten, og at jeg citerede efter hukommelsen, men nu har jeg fundet den frem, og der er ingen modstrid, medmindre man vil fortolke det sådan. Det kan man selvfølgelig have en vis interesse i, men når jeg ser, hvad der står her, er det præcis det samme, jeg prøvede på at give udtryk for før.

Så må jeg sige, at jeg er faktisk meget enig i fru Dorte Bennedsens syn på præster og biskopper. De har fuld ret til at give udtryk for deres personlige mening, men det må ikke være sådan, at hvis biskopper eller præster har forskellige opfattelser, kan man spille dem ud mod hinanden, og det skulle så være bestemmende for, hvad vi skulle mene her i Folketinget.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Arne Melchior for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak for den tilkastede handske fra hr. Jørgen Estrup! Det kan da godt være, at min partigruppe har andet end lampefeberproblemer, men på den anden side vil jeg svare ret klart med at sige, at gruppen har taget det standpunkt, at disse mennesker ikke bør udvises, så længe Syrien har jurisdiktionen i Beirut's lufthavn, så vi har altså taget stilling.

Jeg er glad for, at hr. Jørgen Estrup fandt, at vi – det var jo på gruppens vegne, jeg talte – har forstået problemerne nogenlunde godt. Men som mangeårig lovgiver ved hr. Jørgen Estrup jo også, at det er ikke sikkert, at den måde, Det Radikale Venstre har tænkt sig at løse problemet på, er den eneste rigtige eller den rigtigste. Det må vi da have lov til at overveje, også fordi sagen er lidt usædvanlig og ualmindelig, og fordi vi i nogen tid har bestormet ministeren og regeringen med opfordring til at finde en løsning, som kan samle et bredt flertal, også for at afhjælpe de problemer, som hr. Grove i formiddags havde så meget besvær med.

Der er altså ikke tale om afstandtagen til det radikale forslag, men vi forbeholder os ret til at vurdere de oplysninger, der kommer frem under udvalgsbehandlingen, før vi tager endelig stilling, og det betyder ikke, at vi svigter de